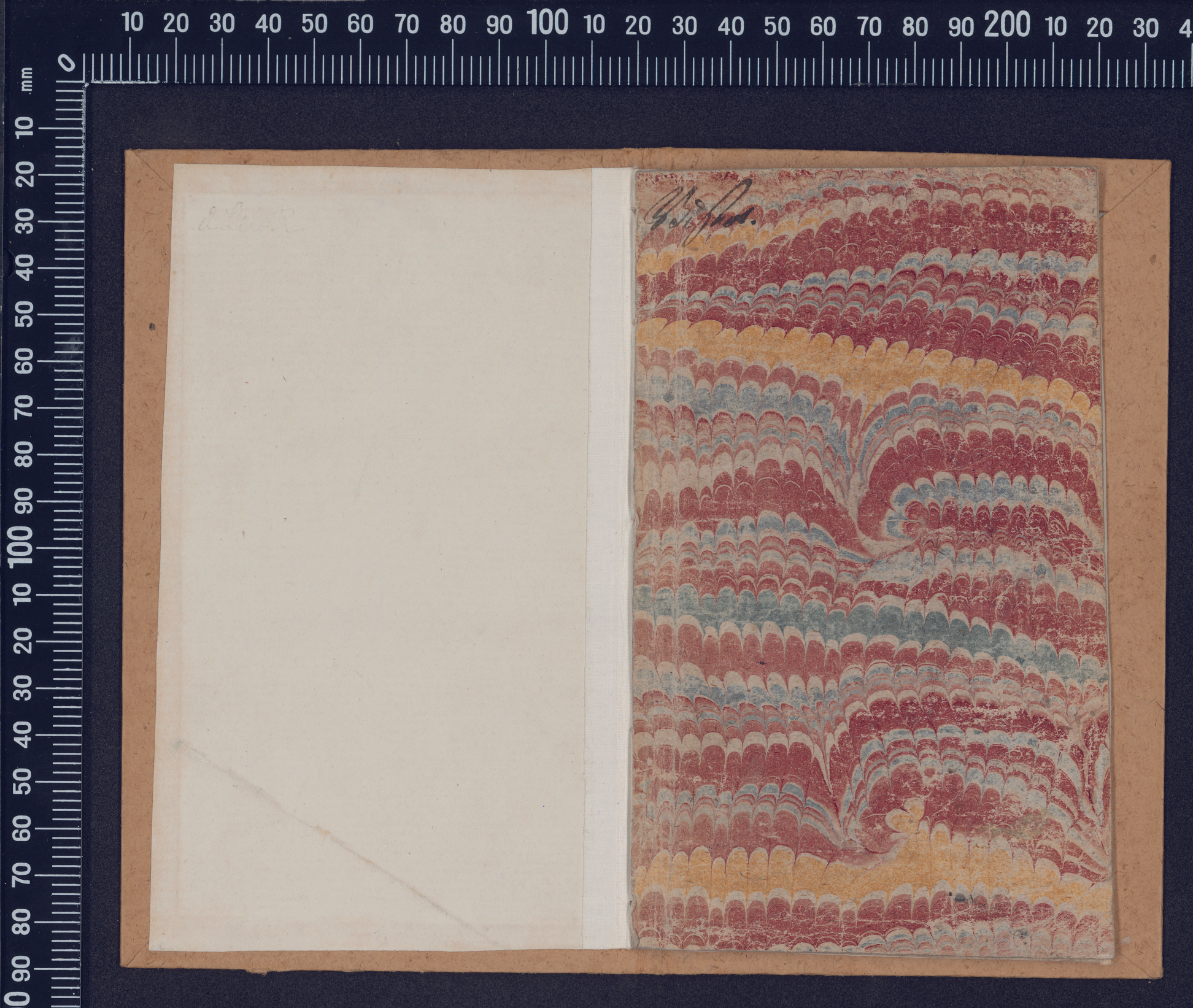

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskabs Bibliotek

Trondheim

Bergens bedrøvelige Jam-
mer-Hand...
Thiem [1761]

V box 31:905

BERGENS

Bedrøvelige

Kammer-Stand

Beflages

Over

Den Store

Eldebrand,

Som

Ratten imellem den 23 og 24 Julii
1756 paaKOM, hvorved 1660 Huuse af de
ørnemste, foruden Nye-Kirken, Toldboden
og St. Povelis Kirke ere lagde i Aske, med
mangfoldige See-Boder og Kiøldre fra
Torvet til yderste Nord-Næss;

Bergens Indvaanere til vedborlig
Eftertanke om Guds retfærdige Dre-
de og Straf,

Sangviis forfattet under den Melodie:

Min elskelig Tilhører, ic.

Trokt i Tronhiem efter det i Bergen trokte
Exemplar.

C. O. Hoening

1761 V box 31:905

(Qd 20)

I.

Bedrøvelige Tider! Bedrøvet Dag
og Stund! Vi arme Synd're si-
der, O GUD! dog din Miskund
Den spart har os endnu Til Boed,
til Tak, til Taarer; Men Bergen kom ihu!

2. At naar August vi skriver. Den Ser
og Tyvende, Da Fem Aar rigtig bliver,
Du HErrens Straf fik see; Men Bergen!
den er glemt, Tillige dit Tak-Offer; Thi
har GUD Straf end glemt.

3. Og viser større Prover, Dig selv til
Last og Bæ, Fordi du lunket tøver Med
din Omvendelse; Men Bergen! er sligt ret?
At see GUDS Darsels Domme Og Bedring
dog saa slet.

4. Exempler dig ey fattes Fra Lissabon
og fleer Af Stæder, som kand skattes, Og
prægtige var meer, End ringe Bergen dig,
Er de ey lagt i Grunde? GUD har dog
været slig,

5. Sig over dig forbarmet, Saa du har
været træng, Og Faderlig omarmet, Skönt
du har vendt ham Ryg, Dig viist er HErr-

rens

rens Riis, Ach! lad dig deraf bedre Og
bliv dog engang viis.

6. Da vi skrev Tre og Tyvend' Nu sidst
in Julio, En grusom Ild kom flyvend' Fra
en Bagers Boe, Som paa Strand-Gaden
var, Og Byens Kierne gjorde Elendig,
blot og bar.

7. Thi Sættent Hundred' Huuse Og Ser-
ti end dertil, De bleve snart confuuse, Hver
Siæl deri Huusbild, Fra Fredags Natten
hen, Til anden Dagens Aften, Var ey en
Spon igien.

8. Den skionne stor Strand-Gade, Hvor
første Handel var, I Boder og Kramlade,
Med all slags Vahrer rar, Fra Torv til
Norder-Næs, Ved HErrens Bredes Lue
Opbrandt som Høe og Græs.

9. Søe-Boder som afbrændte Med Kiet-
dre over all, Af dem man ey kand hente Et
viist Summarist Tæll, Men Skaden større
var, End som den kand beskrives, Thi den
var uskatbar.

10. I det, at Livs Producter Af Korne-
Vahrer, Salt, Med fleere herlig Frugter,
Opbrændte over alt, Saa Dyr-Tiid ram-
mer med; GUD see til vor Elende! Paa
dette øde Stæd.

11. Men hvad Aarsag til dette Er and't
end Syndens Tid? GUD bør jo med all
Rette

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40
mm
0
Rette Os være heel ubliid, Fordi han dag-
lig seer, Zi Synd til Synden legger, Og
ingen Bedring seer.

12. Zi merkte HErrens Brede Den os
være os var svar, Thi Torden, Lyn- Ilds Hee-
de Tillige hortes klar, Saa Elementerne
Sig vilde saamenstøde Vor Undergang at see.

13. Men Guld udaf det Høye Medsynk-
som til os saae, Hans Naades milde Dye
Siæl, Legem vogtet paa, Skient Huus og
Guds opbrandt, Dog HErren vilde være
Vor Skield og faste Pant.

14. Og vil herefter være Vor Hielpere
igien, Naar vi ikkun vil lære At søge til
ham hen, Med den forlorne Søn I Troen
os nedkaste Med Anger, Suk og Bøn.

15. Dertil har vi Aarsage, Ja kraftig
end og stor, Zi maa os ræt beklage Paa
denne usle Jord, At vi saa syndig var, Og
vagte Guld til Brede, Han gjorde os saa bar.

16. Thi vi har ikke tænket Paa Næstens
Trang og Nød, Den Tørstige ey skienket,
En givet Hungrig Brød, Den Røgne vii-
set ud, Saa vi har plat forgiettet GULDS
reene Ord og Bud.

17. Og tvært imod os sølet I Overdaad
og Pragt, En andens Trang ey sølet, Og
stølet paa vor Magt; Hvorfor Guld vres-
des maae, Med Blager os hiemføge, Paa
det vi skal forstaae,

18.

18. Hvor syndig all vor Handel Har
været hidindtil, Hvor slem all vores Van-
del, Det GULD nu viise vil, Og gaar det ey
enhver Alvorligen til Hierte, Da værre
dem da seer.

19. Thi jordist Ild at skue, Den engang
overgaar, Mien Helveds Ild og Lue Den al-
drig Ende faar! I Tiden dig bered, At du
i Evigheden Undgaar sligt Pine-Sted.

20. Har du i Belyst Dage Guds Ord ey
passet paa, Saa lad Guds Straf og Plage
Herefter dig formaae, At sive all Hovmod,
Pragt, Alt Berdsligt at foragte, Og Him-
len eftertragt.

21. Du havt har nu Exempler, At Berds-
sligt Guds forgaar, GULDS Huus og hellig
Templer, De ey engang beskaar; Nye-Rir-
ken i sin Floer, Som denlig var og prægtig,
Er nu til Gruus og Jord.

22. Sanct Povel's og tillige Blev lagt i
Aske med, Zi kand jo ey udsige All vor E-
lendighed, Toldboden borte er, Kort sagt:
det er umueligt At tegne hvert i sær.

23. Nok er det: Bergen mistet Sin beste
Kierne hen, Og har den Skiebne fristet,
Som neppe nogens Ben Tilfulde skrive
kand, Thi meer end vi kand slutte Sik i den
Ildbrand.

24. Mærkværdig dog bør skrives, Midt
udi